

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18C/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114207148
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Zdenka Zamecová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114207148.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Zdenkou Zamecovou v právnej veci žalobkyne: O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XXX proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slnečná 765/3, 900 45 Malinovo, o určenie neplatnosti zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v znení: „V prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 300,- Sk za každý jeden prípad omeškania. Ostatné splátky je dlžník povinný platiť podľa splátkového kalendára naďalej vkladovými lístkami alebo prevodnými príkazmi. V prípade, že dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť dve po sebe idúce splátky spolu so zmluvnou pokutou vo výške 300,- Sk do rúk mandatára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa a s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 60,- Sk ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 5 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru: „Dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením dvoch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b) Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazyval ich na účet veriteľa.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 6 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že v prípade, ak sa stane splatný celý dlh naraz v zmysle bodu 4 týchto podmienok, zaväzuje sa dlžník zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh, až do jeho uhradenia.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1.220,83 eur aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 531,10 eur odo dňa 27.03.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania

vo výške 5,05 % ročne zo sumy 689,73 eur odo dňa 24.10.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobkyňa súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.3.2014 pôvodne domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil neplatnosť zmluvných podmienok bližšie špecifikovaných v petite tohto rozhodnutia a vydania bezdôvodného obohatenia v sume 531,10 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 15.11.2006 uzatvorila so žalovanou Zmluvu o úvere č. XXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 663,88 eur (20.000,- Sk), ktorý sa zaviazala splácať v 10-tich mesačných splátkach po 119,50 eur (3.600,- Sk), počnúc dňom 05.01.2007. Poplatok za poskytnutie úveru bol stanovený vo výške 531,10 eur (16.000,- Sk). Celková výška úveru tak bola 1.194,98 eur (36.000,- Sk). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“). Súčasne so zmluvou o úvere uzatvorila aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (ďalej len „dohoda o zrážkach“). Svoj záväzok neplnila riadne a včas, a preto sa žalovaná domáhala svojho práva v rozhodcovskom konaní (rozhodcovský rozsudok č. SR 8130/07 zo dňa 06.11.2007 vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Stála rozhodcovská a.s. Bratislava) a následne v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 6Er/1080/2008-12 zo dňa 22.12.2009 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd predmetné rozhodnutie potvrdil uznesením č.k. 11CoE/109/2010-35 zo dňa 30.03.2011. Pred začatím exekučného konania uhradila žalovanej sumu spolu 112,86 eur (dňa 23.02.2008 sumu 79,67 eur a dňa 21.06.2008 sumu 33,19 eur), počas exekučného konania uhradila sumu 1.859,74 eur, spolu tak žalobkyňa uhradila žalovanej sumu 1.972,60 eur. Dňa 10.12.2013 bola zamestnávateľovi žalobkyne - spoločnosti V. doručená žiadosť žalovanej o vykonávanie zrážok z jej mzdy. Žalovaná žiadala zamestnávateľa, aby výšku mesačných splátok upravil podľa príjmu klienta v maximálnej možnej miere až do úplného splatenia dlhu, t.j. do výšky 1.718,68 eur, pričom táto suma nebola nijako bližšie špecifikovaná. Žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby sa vyššie uvedený zamestnávateľ zdržal zrážok z jej mzdy na základe dohody o zrážkach v prospech žalovaného, a to až do skončenia konania vo veci samej o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. o určenie neplatnosti samotnej zmluvy o úvere a teda aj neplatnosti dohody o zrážkach. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 37C/21/2014.dňa 31.01.2014 vyhovel jej návrhu v celom rozsahu.

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha, aby súd určil, že zmluvné podmienky bližšie špecifikované vo VPPÚ v bode 4, 5, 6 sú neplatné, nakoľko boli dohodnuté zjavne nevýhodne pre ňu ako spotrebiteľa a spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Žalobkyňa poukázala najmä na skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľskou zmluvou, pretože bola uzavretá medzi veriteľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti okrem iného poskytovať pôžičky a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov ako podnikanie a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Jedná sa o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mala žalovaná už pripravenú a dopisovala do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, pričom obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Žalobkyňa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Z toho dôvodu sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 531,10 eur z titulu zaplateného poplatku za poskytnutie úveru aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 531,10 eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej. Takisto považuje zmluvne dohodnutú výšku úrokov z omeškania 0,25 % denne z dlžnej sumy za neprimerane vysokú a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Výška úrokov z omeškania predstavuje až 91,25 % ročne, pričom takto dohodnuté úroky z omeškania niekoľko násobne prevyšujú úroky, na aké by žalovanej vznikol nárok pri aplikácii zákonných úrokov z omeškania. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku

tiež žalobkyňa považuje ustanovenie, v zmysle ktorého bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, ale dokonca aj poplatky za upomienku. V zmysle VPPÚ ak sa dlžník omeškaná s čo i len jednou splátkou o sedem dní a viac, má žalovaný nárok na zmluvnú pokutu vo výške 9,96 eur za každý jeden prípad omeškania. Navyše má nárok na úroky z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania a v prípade, ak zašle upomienku, aj nárok na paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej vo výške 1,99 eur. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Dohodu o zrážkach zo mzdy ako zmluvnú podmienku považuje taktiež za neplatnú, pretože umožňuje siahnuť na jej majetok bez toho, aby mohla zamedziť zamestnávateľovi zrážky vykonávať. Žalobkyňa tak stráca právo disponovať so svojim príjmom ako so svojim majetkom, a to bez právneho dôvodu. Nakoľko mala záujem získať od žalovanej úver, musela sa podrobiť tejto vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke upravenej vo VPPÚ bez toho, aby s ňou žalovaná túto podmienku individuálne dohodla. Má za to, že inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi (žalovanej) vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na neprijateľných podmienkach. Ide o zmluvne dohodnuté pravidlo, ktoré umožňuje bez súdnej kontroly vymôcť od spotrebiteľa aj plnenia z neprijateľných podmienok a žalovanej tak nič nebráni vykonávať zrážky zo mzdy (podľa § 553 OZ). V podstate sa o to aj pokúsila a v súvislosti s tým bolo vydané predbežné opatrenie.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 9.4.2014 žiadala žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť. Zdôraznila absolútnu obchodnoprávnú povahu zmluvy o úvere v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, čo znamená, že sa vždy spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom takéhoto vzťahu. Žalovaná má za to, že žalobkyňa nevystupovala v tomto zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ a v čase uzavretia zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu o úvere preto nemožno považovať za spotrebiteľskú a podriaďiť ju pod režim spotrebiteľských zmlúv, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobkyni boli finančné prostriedky poskytnuté formou úveru, pričom v definícii spotrebiteľského úveru sa pojem úver doplnil až zákonom č. 568/2007 Z.z., pričom táto novela nadobudla účinnosť až 1.1.2008. Použitie právnych predpisov ako aj judikátov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, na ktoré žalobkyňa poukazuje, nie je v danom prípade na mieste. Žalovaná žalobkyňu riadne oboznámila so VPPÚ, pričom žalobkyňa pri podpise zmluvy o úvere prehlásila, že sa oboznámila a súhlasí obsahom zmluvy a súhlasí aj so všeobecnými podmienkami, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Keďže podľa názoru žalovanej nemožno zmluvu o úvere posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, táto nemusí obsahovať údaj o RPMN, a teda žalovaná má nárok nielen na vrátenie úveru, ale aj príslušného poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaná akcentuje svoju dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupovala. Poukázala na rozhodnutie ESD, C-464/01 vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG, v zmysle ktorého ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Žalovaná tiež zdôraznila, že keďže tu niet spotrebiteľa, nevznikol vzťah spotrebiteľský, a nemožno tak hovoriť o neprijateľných podmienkach obsiahnutých v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu je žalovaná toho názoru, že plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nikdy nebola právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.), majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov a z toho dôvodu sa žalobkyňa nemôže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. K dohode o zrážkach žalovaná uviedla, že táto bola so žalobkyňou dohodnutá platne, v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka a obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžník s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa. Na to, aby si žalovaná mohla uplatniť svoje práva z nej vyplývajúce, stačí aby došlo k takej skutočnosti, ktorá ho oprávňuje obrátiť sa na zamestnávateľa, ktorý je povinný dohodnuté zrážky vykonať. Povinnosť plniť žalobkyni ukladá priamo zmluva o úvere, resp. VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalovaná poukázala, že výška dlhu nie je autoritatívne určená, ale vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, ktorá je platná. Z charakteru dohody tiež vyplýva, že súdne prejednanie povinnosti plniť sa nevyžaduje. Žalovaná má za to, že nerealizovaní dohody o zrážkach zo mzdy by žalobkyni vznikla závažnejšia ujma ako jej realizovaním, nakoľko nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok žalobkyne voči žalovanej vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky. Každá platba žalobkyne v prospech zmluvy o úvere sa totiž pripočítava prednostne na istinu, a teda aj dohodnuté úroky sa počítajú stále z nižšej sumy.

Dňa 15.10.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, v ktorom zdôraznila, že nikdy nevykonávala podnikateľskú činnosť. Nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že konala v dobrej viere, že zmluvu uzatvára s osobou odlišnou od osoby spotrebiteľa. Svojím konaním nikdy ani len nenaznačila žalovanej, že by požadovala od nej úver za účelom podnikania, alebo že by vykonávala podnikateľskú činnosť. Žalovaná preto nemohla konať v domnienke, že do zmluvného vzťahu vstupuje s inou osobou než spotrebiteľom a takisto sa nemôže úspešne odvolávať na dobrú vieru. Vo vzťahu k dohode o zrážkach žalobkyňa uviedla, že zákon síce výslovne ustanovuje, že dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou (rozsahom) presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcii), avšak ako vyplýva zo všeobecných podmienok, veriteľ môže postupne prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, uspokojiť aj rôzne zmluvné pokuty a sankčné poplatky, ktoré si vyčíslil - vyúčtoval na základe neprijateľných zmluvných podmienok. Dohodu o zrážkach zo mzdy posúdila aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Župné námestie 13, 813 11 Bratislava) ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, pričom skonštatovala, že výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu žalobkyňa uviedla, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov / RPMN/. Absenciu tohto údaju v zmluve o úvere nespája zákon s právnym následkom neplatnosti zmluvy o úvere, ale poskytuje ochranu spotrebiteľovi spočívajúcu v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa opätovne uviedla, že si od žalovanej požičala sumu 663,88 eur a bola povinná vrátiť sumu 1.194,98 eur, keďže poplatok za poskytnutie úveru bol stanovený vo výške 531,10 eur. Doposiaľ uhradila žalovanej spolu sumu 1.972,60 eur. Žalobkyňa si je vedomá, že sa dostala do omeškania s úhradou samotnej istiny úveru bez poplatkov vo výške 663,88 eur, a preto nespochybňuje nárok žalovanej na príslušný úrok z omeškania zo sumy istiny, s úhradou ktorej sa do omeškania dostala. Spolu predstavuje vyčíslený zákonný úrok z omeškania, na ktorý má žalovaná nárok do dňa splatenia celej istiny sumu 87,89 eur.. Pokiaľ teda ide o nárok na bezdôvodné obohatenie, po odrátaní istiny úveru v sume 663,88 eur a úroku z omeškania v sume 87,89 eur od platieb uhradených žalobkyňou v sume 1.972,60 eur, žalobkyňa vyčíslila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetnej zmluvy v sume 1.220,83 eur. Nakoľko sa žalobkyňa pôvodne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia len vo výške 531,10 eur s príslušenstvom, týmto podaním súčasne požiadala o pripustenie zmeny petitu tak, že „žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.220,83 eur aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 531,10 eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 689,73 eur odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na zmenu petitu žalovanej (prípadne odo dňa nasledujúceho po dni konania pojednávania, na ktorom dôjde k zmene petitu) do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

O pripustení zmeny petitu súd rozhodol uznesením č.k. 18C/60/2014-89 dňa 24.10.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, s obsahom listinných dôkazov, a to najmä Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.11.2006, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, Žiadosťou o zrážky zo mzdy zo dňa 27.11.2013, Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.11.2006, vyjadrením k listu zo dňa 22.01.2014, uznesením KS v Trnave č.k. 11CoE/109/2010-35 zo dňa 30.03.2011, návrhom na začatie prejudiciálneho konania C-76/10, rozsudkom OS Prešov č.k. 12C/222/2010 zo dňa 29.03.2011, rozsudkom KS v Prešove č.k. 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011, rozsudkom OS Prešov č.k. 11C/71/2010 zo dňa 05.11.2010, rozsudkom KS v Prešove č.k. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013, vyjadrením žalovanej zo dňa 08.04.2014, vyjadrením žalobkyne zo dňa 15.10.2014 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 15.11.2006 uzavrela žalovaná ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, podľa ktorej žalovaná poskytla žalobkyni úver 20.000,- Sk (663,88 eur) za poplatok 16.000 Sk (531,10 eur). Ročná percentuálna miera nákladov v zmluve nie je uvedená.

Zo žiadosti o zrážky zo mzdy zo dňa 27.11.2013 súd zistil, že žalovaná požiadala zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy až do úplného splatenia dlhu, a to do výšky 1.718,68 eur.

Z Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 15.11.2006 súd zistil, že žalobkyňa ako dlžník súhlasila s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky žalovanej ako veriteľa z titulu zmluvy o úvere

zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ zrážal mesačne z jej mzdy čiastku 119,50 eur a uhradil ju na účet žalovanej.

Z listu zo dňa 22.01.2014 adresovaného žalobkyni súd zistil, že žalovaná eviduje platby žalobkyne v celkovej výške 1.972,60 eur.

Podľa § 80 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len O.s.p.), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Naliehavý právny záujem žalobkyne na určení zmluvne dohodnutých podmienok za neplatné, mal súd preukázaný tým, že žalovaná pristúpila k realizácii zabezpečovacieho prostriedku (keď zaslala zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy), čím by mohlo dôjsť bez právneho dôvodu k zásahu do jej majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ žalobkyne bude musieť rešpektujúc uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne a žalovaná sa môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať (keď bude žalobkyňa plniť na základe neprijateľných/neplatných zmluvných podmienok).

Predtým ako súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku žalobkyne a preskúmaniu zmluvy o úvere, bolo potrebné vysporiadať sa s tvrdením žalovanej, že predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, čo znamená že sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, a s tvrdením, že žalobkyňa nevystupovala v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ, ale v čase uzavretia zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto zmluvu o úvere nemožno podriaďiť pod režim spotrebiteľských zmlúv. Žalovaná však nijakým spôsobom súdu nepreukázala, že by žalobkyňa konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a táto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu zmluvy o úvere. Práve naopak žalobkyňa výslovne poprela, že by niekedy vykonávala podnikateľskú činnosť. Súd sa teda s týmto tvrdením žalovanej nestotožnil. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalovanej, že v prípade zmluvy o úvere nejde o spotrebiteľskú zmluvu, a to z nasledovných dôvodov:

Súd zmluvný vzťah medzi účastníkmi vyhodnotil aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 15.11.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení jeho novely - zákona č. 150/2004 Z.z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55 ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa názoru súdu je totiž potrebné aplikovať na uvedený právny vzťah zákon o ochrane spotrebiteľa - zákon č. 250/2007 Z.z. účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z formy a obsahu predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mala žalovaná už pripravený a dopisovala do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa osoby žalobkyne, pričom obsah tejto zmluvy žalobkyňa žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Predmetná zmluva o úvere tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na individuálne dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné zmluvné podmienky, ktoré dlžník ovplyvniť nemôže, nakoľko sú pripravené vopred a pre veľký počet spotrebiteľov.

Zmluva uzavretá ako tzv. typová zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smerníc prijatých Radou ES, najmä smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smernicou Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora pri aplikácii vnútroštátneho práva, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd má povinnosť, nakoľko je to možné, interpretovať zákon vo svetle znenia a účelu smernice tak, aby sa dosiahol účel smernice v súlade s čl. 189 Zmluvy o EHS, v súčasnosti čl. 249 EHS (rozsudok ESD zo dňa 27.6.200 vo veci *Océano Grupo Editorial SA v. Roció Murciano Quintero*, C - 240/98 a *Salvat Editores SA v. José M. Sánchez Alcón prades*, C - 241/98, *José Luis Copano Badillo*, C - 242/98, *Mohammed Berrone*, C - 243/98 and *Emilio Vinas Feliú*, C - 244/98).

Do Občianskeho zákonníka bola smernica Rady 93/13/EHS (ďalej len smernica) prebratá zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným odo dňa 01.04.2004, ktorým sa zaviedli ustanovenia upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka definovalo spotrebiteľské zmluvy ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvy podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (Takéto vymedzenie spotrebiteľských zmlúv bolo nahradené novelou účinnou od 01.01.2008, podľa ktorej spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.) Zo znenia a účelu smernice však vyplýva, že pod pojmom spotrebiteľské zmluvy je potrebné rozumieť všetky zmluvy, ktoré uzatvára na jednej strane spotrebiteľ, ktorým je fyzická osoba, ktorá koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu a na druhej strane dodávateľ, teda akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná s cieľom vzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva. Pri interpretácii zákona vo svetle znenia a účelu smernice je potrebné dospieť k záveru, že aj zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 15.11.2006 bola uzatvorená ako medzi spotrebiteľom a dodávateľom a je potrebné vyhodnotiť ju ako spotrebiteľskú zmluvu.

Podmienky uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch upravoval v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 15.11.2006 zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej len zákon, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že v prejednávanvej veci ide jednoznačne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník

a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. V Obchodnom zákonníku je upravená úverová zmluva ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne normy.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie a je záväzná pre Slovenskú republiku vstupom do Európskej únie dňa 1.5.2004.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 4 ods. 1 Smernice, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 5 Smernice, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Súd v rámci súdneho prieskumu pristúpil k preskúmaniu zmluvy o úvere, k posúdeniu zmluvných podmienok špecifikovaných v bode č. 4, 5, 6 VPPÚ, či nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či nie sú neprijateľné a dospel k nasledovnému:

Podľa bodu 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 300,- Sk za každý jeden prípad omeškania. Ostatné splátky je dlžník povinný platiť podľa splátkového kalendára naďalej vkladovými lístkami alebo prevodnými príkazmi. V prípade, že dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť dve po sebe idúce splátky spolu so zmluvnou pokutou vo výške 300,- Sk do rúk mandatára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa a s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 60,- Sk ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

Podľa bodu 5 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením dvoch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b) Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačne zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet veriteľa.

Podľa bodu 6 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, zmluvné strany sa dohodli na tom, že v prípade, ak sa stane splatný celý dlh naraz v zmysle bodu 4 týchto podmienok, zaväzuje sa dlžník zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh, až do jeho uhradenia.

Žalobkyňa sa domáhala vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 4 VPPÚ, v zmysle ktorej bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, ale dokonca aj poplatky za upomienku. Podľa spomínaného bodu, ak sa dlžník omešká s čo i len jednou splátkou o sedem dní a viac, má žalovaný nárok na zmluvnú pokutu vo výške 9,96 eur za každý jeden prípad omeškania, pričom splatnosť zmluvnej pokuty upravená nie je. Navyše má nárok na úroky z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania a v prípade, ak zašle upomienku, aj nárok na paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej vo výške 1,99 eur. Nepochybne aj v danom prípade ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. V prípade, ak by sa spotrebiteľ omeškal s viacerými splátkami, zmluvná pokuta môže dosiahnuť výšku celej splátky. Taktiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka. Žalovaná nie za rok, ale už do 7 dní po omeškaní získava zmluvnú pokutu 9,96 eur za každý jeden prípad omeškania a k tomu úroky z omeškania 0,25 % denne z dlžnej sumy. Za pár dní po omeškaní existuje hrozba, že príjmovovo slabší spotrebiteľ sa nepríjemne zadlží. Neprijateľná podmienka je aj ustanovenie, podľa ktorého má spotrebiteľ znášať akékoľvek výdavky žalobcu spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré dokonca môžu byť paušalizované, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa (rozsudok OS Prešov č.k. 11C/71/2010 zo dňa 05.11.2010 v spojení s rozsudkom KS v Prešove č.k. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013).

Žalobkyňa sa domáhala aj určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 5 VPPÚ - dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v jej neprospech, pretože umožňuje siahnuť na jej majetok bez toho, aby mohla zamedziť zamestnávateľovi zrážky vykonávať. Žalobkyňa by tak stratila právo disponovať so svojím príjmom ako so svojím majetkom, a to bez právneho dôvodu.

Podľa § 551 ods. 1, 2. Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než

by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo žalovanej momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany žalovanej. Nakoľko mala žalobkyňa záujem získať od žalovanej úver, musela sa podrobiť tejto vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke bez toho, aby s ňou žalovaná túto podmienku individuálne dohodla. V danom prípade ide teda o inštitút, ktorý bol zapracovaný v rámci formulárovej zmluvy, pretože nemala možnosť zmluvu bez súčasného podpisu dohody o zrážkach zo mzdy uzavrieť. Vytvára sa tak výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednania) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Slovenská právna úprava výkonu zrážok zo mzdy umožňuje uspokojenie pohľadávky dodávateľa z majetku spotrebiteľa bez súdnej kontroly, čo je v kolízii s princípom efektivity unijného práva. Zdá sa, že je tu ešte väčšie nebezpečenstvo ako pri neprijateľnej rozhodcovskej doložke, v rámci ktorej existuje predsa len kontrola zo strany exekučného súdu. V rámci výkonu zrážok zo mzdy niet žiadnej súdnej kontroly a výšku dlhu diktuje veriteľ. Predmetná vec je jasným dôkazom, že sa tak robí aj na plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Dohodu o zrážkach zo mzdy posúdila aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Župné námestie 13, 813 11 Bratislava) ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, pričom skonštatovala, že výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Súd v tomto smere poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, S. O./POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: Bod 22: „V prejednávanej veci naozaj môže nastať - ak už nenastala - situácia, v ktorej si veriteľ vymôže celú svoju pohľadávku voči dlžníkovi pomocou zrážok z dlžníkovej mzdy, pričom takto vymožené prostriedky môžu značne prekračovať sumu, ktorú by spotrebiteľ bol povinný zaplatiť po náležitom súdnom preskúmaní nekalosti ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Bod 23: „V tomto kontexte dokonca samotná dohoda o zrážkach zo mzdy môže vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na nekalých podmienkach. Je dokonca možné vidieť určitú paralelu medzi zrážkami zo mzdy, ktoré zvyhodňujú veriteľa a medzi stanovením povinného riešenia sporov na rozhodcovskom súde so sídlom v mieste podnikania veriteľa. V obidvoch prípadoch je veriteľ vo výhodnejšom postavení, pretože môže veľmi jednoducho vymôcť aj také čiastky, ktoré sa zakladajú na nekalých zmluvných podmienkach, pričom spotrebiteľ musí vynaložiť značné úsilie pre to, aby získal takto zaplatené prostriedky späť a môže byť od takého postupu odradený neprimeranými nákladmi a ťažkosťami. Ak by skutočne boli vykonané zrážky vo väčšom rozsahu, než je oprávnená pohľadávka veriteľa, spotrebiteľ bude nútený vyvinúť značné úsilie pre to, aby vymohol od veriteľa späť plnenie, ktoré zrejme predstavuje bezdôvodné obohatenie veriteľa. Spotrebiteľ môže byť aj odradený od vymáhania pomerne nízkej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia so zreteľom na značné náklady, ktoré by takýto postup obnášal.“ Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v bode 5 VPPÚ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie svojej pohľadávky aj v časti, v ktorej je založená na neprijateľných podmienkach, a preto ju súd určil za neplatnú (k rovnakému záveru dospel aj Okresný súd Prešov v rozsudku č.k. 12C/68/2012 zo dňa 19.02.2013, ktorým súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná).

Žalobkyňa sa taktiež domáhala vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 6 VPPÚ, v zmysle ktorej sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh, až do jeho uhradenia. Žalobkyňa

považuje výšku úrokov z omeškania za neprimerane vysokú a takéto zmluvné dojednanie pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Súd sa s týmto tvrdením žalobkyne v plnom rozsahu stotožnil, pričom svoje rozhodnutie súd opiera o názor, ktorý zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení rozsudku č.k. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012, v zmysle ktorého „...neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Výška úrokov z omeškania v danom prípade v prepočte na ročný úrok dosahuje 91,25 % ročne. Ak by žalovaná v prípade omeškania žalobkyne s plnením dlhu aplikovala ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinným v čase omeškania žalobkyne napr. s prvou či druhou splátkou, úrok z omeškania by bol len vo výške 8,5 % ročne. Zmluvne dohodnuté úroky z omeškania tak až niekoľko násobne prevyšujú úroky, na aké by žalovanej vznikol nárok pri aplikácii zákonnej úpravy. Súd dospel k záveru, že aj v danom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v časti určenia neplatnosti zmluvných podmienok bola žaloba podaná dôvodne, keď zmluvné podmienky uvedené v bodoch č. 4, 5, 6 VPPÚ boli dohodnuté zjavne nevýhodne pre spotrebiteľa, v rozpore so zákonom ako aj komunitárnym právom, a preto súd vyslovil ich neplatnosť s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka tak, ako je uvedené v I. až III. výroku tohto rozhodnutia. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Žalobkyňa sa taktiež domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.220,83 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa argumentovala tým, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Plnenie, ktoré žalovaná od žalobkyne vyžadovala a nakoniec aj prijala, je preto plnením bez právneho dôvodu, a teda ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, ktoré musí žalovaná vydať.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Účelom RPMN je určenie skutočnej ceny úveru, čím má byť spotrebiteľovi umožnené porovnávať ponuky rôznych poskytovateľov úverov s cieľom vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb. Neuvedenie RPMN má za následok nezrozumiteľnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko spotrebiteľ, ktorý je v slabšom postavení aj čo do právneho povedomia, nemá v takom prípade reálnu predstavu o celkovej výške nákladov poskytnutého úveru. Pre spotrebiteľa je najvýhodnejším úverom alebo pôžičkou tá, ktorá má najnižšiu hodnotu RPMN pri rovnakých vstupných dátach (suma úveru a doba, na ktorý je poskytnutý). RPMN predstavuje celkové náklady spojené s úverom alebo pôžičkou. Do výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou. Túto základnú informáciu musí banka, resp. splátková spoločnosť poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke úveru alebo pôžičky. Vynechanie RPMN zároveň možno považovať za nekalú prax, pretože žalovaná tak neumožnila žalobkyňi spoznať

jeden z najdôležitejších údajov, z ktorého jej má byť zrejmá výhodnosť úveru na trhu. Ako vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica z 30. 9. 2009, sp. zn. 16CoE/107/2009 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí zhrňať aj sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Jedným zo základných cieľov zákonodarcu bolo stanoviť porovnateľné číslo, ktoré slúži spotrebiteľom pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií - ročnú percentuálnu mieru nákladov. Tento údaj patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi v zmluve o poskytnutí úveru. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu. Ak nie je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho, v predmetnej veci treba navyše konštatovať, že neuvedením RPMN bola zakrytá nekalá zmluvná podmienka v podobe neprimeranej odplaty za poskytnutie úveru. Žalovaná ako nebankový subjekt poskytla žalobkyni na desať mesiacov úver vo výške 663,88 eur za poplatok 531,10 eur, čo predstavuje 80 % hodnoty poskytnutého úveru, teda v prepočte na ročné vyjadrenie ceny úveru ide o úver za cenu 96 %, ktorá je neprimeraná vysoká (výpočet: 531,10 eur/10 mesiacov násobených 12 mesiacmi predstavuje sumu 637,32 eur). Úver je odplatný právny úkon a úroky a poplatky, ktoré je treba zaplatiť oproti poskytnutému úveru, predstavujú cenu úveru. Plnenie ceny úveru vo výške 80% je však podľa názoru súdu v hrubom nepomere k výške úveru. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri krátkodobom spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do jedného roka v novembri 2006 činil úrok 13,66 % p.a.. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v bol o 82,34 % vyšší, čo viac ako šesťnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Z uvedeného vyplýva, že vzájomné plnenia účastníkov sú v hrubom nepomere. Poplatok vo výške 80 % z poskytnutého úveru je v rozpore s dobrými mravmi a do úvahy prichádza nielen občianskoprávna zodpovednosť, ale aj trestnoprávna zodpovednosť. Aj z tohto dôvodu súd považuje prijaté plnenie, za také, ktoré je možné považovať za majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, ktorý musí žalovaná vydať. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Vzhľadom na vyššie uvedené závery by súd považoval dohodu o výške úrokov presahujúcu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia úverových zmlúv za absolútne neplatnú, a to aj v prípade, že by bola v predmetných zmluvách uvedená výška RPMN.

Na základe zmluvy o úvere č. 4251275 zo dňa 15.11.2006 si žalobkyňa požičala sumu 663,88 eur a bola povinná vrátiť sumu 1.194,98 eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol stanovený vo výške 531,10 eur. Žalobkyňa uhradila žalovanému spolu sumu 1.972,60 eur.

Nakoľko žalobkyňa riadne neuhradila žiadnu splátku úveru, žalovaná na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu podala návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 23.02.2008 žalobkyňa uhradila sumu 79,67 eur a dňa 21.06.2008 sumu 33,19 eur. Ostatné platby (viď vyjadrenie žalovanej zo dňa 22.01.2014) vymohol súdny exekútor v priebehu exekúcie, a to spolu vo výške 1.859,74 eur. Žalobkyňa teda spolu uhradila sumu 1.972,60 eur (79,67 eur + 33,19 eur + 1.859,74 eur). Žalobkyňa si je vedomá, že sa dostala do omeškania s úhradou samotnej istiny úveru bez poplatkov vo výške 663,88 eur, a preto nespochybňuje nárok žalovanej na príslušný úrok z omeškania zo sumy istiny, s úhradou ktorej sa do omeškania dostala.

Prvá splátka úveru mala byť v zmysle zmluvy o úvere zaplatená dňa 05.01.2007. Nakoľko žalobkyňa nemala finančné prostriedky, hneď požiadala o posun splátkového kalendára, avšak ani ten nebola schopná plniť. Podľa vyjadrenia žalovanej sa dlh stal splatný dňa 06.06.2007. Vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru sa v bode 4 uvádza, že v prípade, ak dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, stáva sa celý dlh okamžite splatný. Prihliadnuc na posun splátkového kalendára má súd za to, že splatnosť prvej splátky nastala dňa 05.05.2007 a splatnosť druhej splátky nastala dňa 05.06.2007, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 06.06.2007 (po neuhradení dvoch po sebe nasledujúcich splátok).

Pri vyčíslení zákonného úroku z omeškania súd vychádzal z § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinným v čase omeškania žalobkyne, podľa ktorého bola výška úrokov z omeškania dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Diskontná sadzba úroku z omeškania ku dňu omeškania s prvou

a druhou splátkou bola 4,25 %, preto súd vyčíslil úrok z omeškania pri sadzbe 8,5 % ročne. Do úroku z omeškania zarátal sumu 0,91 eur za prvú omeškanú splátku v sume 119,50 eur za obdobie odo dňa nasledujúceho po splatnosti prvej splátky 06.05.2007 až do 06.06.2007, kedy podľa predloženého výpisu došlo k zosplateniu celého dlhu. Zároveň súd do úroku z omeškania zarátal sumu 0,02 eur za druhú omeškanú splátku v sume 119,50 eur tak, ako je uvedené vyššie za obdobie od 06.06.2007 (deň nasledujúci po splatnosti druhej splátky) až do dňa zosplatenia 06.06.2007.

Keďže diskontná sadzba úroku z omeškania ku dňu nasledujúcim po zosplatení celého dlhu, teda ku dňu 06.06.2007 bola 4,25 %, súd vyčíslil aj nasledujúci úrok z omeškania pri sadzbe 8,5 % ročne. Uvedenou sadzbou súd úročil nesplatenú istinu až do jej postupného zaplatenia, pričom zohľadnila zrážky strhnuté žalobkyni exekútorom, ktorých prehľad sa nachádza vo vyjadrení žalovanej zo dňa 22.01.2014. Z hľadiska prehľadnosti súd uvádza len tie, ktoré započítal iba na istinu (keďže úver je bezúročný a bez poplatkov): žalobkyňa dňa 27.10.2008 som uhradila sumu 70,97 eur, dňa 28.11.2008 sumu 68,52 eur, dňa 12.01.2009 sumu 67,21 eur, dňa 04.02.2009 sumu 67,72 eur, dňa 19.02.2009 sumu 71,86 eur, dňa 27.03.2009 sumu 67,96 eur, dňa 27.04.2009 sumu 70,85 eur, dňa 29.05.2009 sumu 70,85 eur.

Za obdobie od 07.06.2007 do dňa prvej úhrady žalobkyne 23.02.2008 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 663,88 eur sumu 40,50 eur; za obdobie od 24.02.2008 do dňa úhrady žalobkyne 21.06.2008 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 584,21 eur sumu 16,18 eur; za obdobie od 22.06.2008 do dňa úhrady žalobkyne 27.10.2008 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 551,02 eur sumu 16,42 eur; za obdobie od 28.10.2008 do dňa úhrady žalobkyne 28.11.2008 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 480,05 eur sumu 3,57 eur; za obdobie od 29.11.2008 do dňa úhrady žalobkyne 12.01.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 411,53 eur sumu 4,31 eur; za obdobie od 13.01.2009 do dňa úhrady žalobkyne 04.02.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 344,32 eur sumu 1,84 eur; za obdobie od 05.02.2009 do dňa úhrady žalobkyne 19.02.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 276,60 eur sumu 0,96 eur; za obdobie od 20.02.2009 do dňa úhrady žalobkyne 27.03.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 204,74 eur sumu 1,71 eur; za obdobie od 28.03.2009 do dňa úhrady žalobkyne 27.04.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 136,78 eur sumu 0,98 eur; za obdobie od 28.04.2009 do dňa úhrady žalobkyne 29.05.2009 predstavoval úrok z omeškania zo sumy 65,93 eur sumu 0,49 eur.

Spolu predstavuje vyčíslený zákonný úrok z omeškania, na ktorý má žalovaná nárok do dňa splatenia celej istiny sumu 87,89 eur. Uvedenú sumu úroku z omeškania tak bolo potrebné odčítať od sumy bezdôvodného obohatenia požadovaného žalobkyňou. Pokiaľ teda ide o nárok na bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere, po odrátaní istiny úveru v sume 663,88 eur a úroku z omeškania v sume 87,89 eur od všetkých žalovanej uhradených platieb v sume 1.972,60 eur, súd dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetnej zmluvy v sume 1.220,83 eur.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Pri posudzovaní nároku žalobkyne na požadovaný úrok z omeškania vychádzal súd zo skutočnosti, že zo strany žalovanej nedošlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia v lehote splatnosti. Z rozsudku

Najvyššieho súdu SR č.k. 1 Cdo/210/2005 zo dňa 1.5.2006 vyplýva, že „keďže pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu, zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému.“

Žaloba bola žalovanej doručená dňa 25.3.2014 a návrh na pripustenie zmeny petitu jej bol doručený dňa 22.10.2014. V zmysle vyššie uvedeného, zročnosť pohľadávky žalobkyne vo výške 531,10 eur nastala dňa 26.03.2014, deň po doručení žaloby žalovanej. Zročnosť pohľadávky žalobkyne vo výške 689,73 eur (ktorej priznania sa žalobkyňa domáhala až dodatočne, keď požiadala o pripustenie zmeny petitu) nastala dňa 23.10.2014, deň po doručení návrhu na pripustenie zmeny petitu žalovanej. Nevydaním bezdôvodného obohatenia zo strany žalovanej v lehote splatnosti, tak vznikol žalobkyňi nárok požadovať úroky z omeškania z dlžných súm, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky.

Pri určení výšky úrokov z omeškania súd vychádzal z preukázanej výšky základnej úrokovej sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou, uverejnenej na webovej stránke www.nbs.sk ku dňu vzniku omeškania, t.j. ku dňu 27.03.2014 (t.j. 0,25 % + 5 percentuálnych bodov) a ku dňu 24.10.2014 (0,05 % + 5 percentuálnych bodov)

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že aj v tejto časti (v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom) bola žaloba podaná dôvodne a vyhovel jej spôsobom ako je uvedené vo IV. výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobkyňa síce bola v konaní plne úspešná, avšak v konaní si náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobkyňi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.